

"UKRAINIAN LABOR NEWS"

Printed and published tri-weekly by the Workers and Farmers Publishing Association, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its head office and place of business, at the corner of Pritchard Avenue and McGregor Street in the City of Winnipeg, Manitoba.

Subscription per year \$4.00 Telephone: 51 465

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"

Газета для робочого людю — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу. Видав. Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, інкорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Укр. Роб. Домі, на р. вулиці Прічард і Макгрегор, у Вінніпегу, Ман.

Передплата на рік \$4.00 Адреса: UKRAINIAN LABOR NEWS Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada

ЗВ'ЯЗОК РОБІТНИЧО-ФАРМЕРСЬКОЇ ПРЕСИ З ТІ ЧИТАЧАМИ.

ВІСНОВКІ ТЕОРИТИ, ЩО ДЕКОМУ НЕ ЗРОЗУМІЛЕ.

За останні тижні редакція "Укр. Роб. Вістей" дістала багато листів з запитаннями й скаргами читачів на не отримання газети. Головно скаржаться ті, що придбали в листопаді нових передплатників і з якоїсь причини деякі з них не отримали вчасно "Українських Робітничих Вістей".

На це є дві головні причини. Перша з них: адміністрація "Укр. Роб. Вістей" при кінці листопада й на початку грудня отримувала таку велику кількість листів, що годі їх було переглянути за один-два дні. Були дні, в яких приходило по 300 листів. А це-ж листи з кампаній і часами треба було страгати три години над одним листом, щоб його залагодити. Тому деякі листи мусили чекати своєї черги.

Друга причина не отримання газети не тільки новими, але й старими передплатниками була та, що наше видавництво й друкарня з всіма машинами переходили в нове приміщення. Тому "Укр. Роб. Вістей" від 11 до 21 грудня не вийшли. Адміністрація "Укр. Роб. Вістей" повідомляла про це читачів в "Укр. Роб. Вістях" з 11 грудня на першій сторінці. Коли-ж хтось з читачів це переочив, то не вина в тому адміністрації.

Однак ми віримо, що вже всі наші читачі, як старі так і нові отримують "Укр. Роб. Вістей" регулярно. Коли-ж є де-вімки, то знову таки не вина в тому адміністрації, а хіба або місцевої пошти, або того, що подав адміністрації мильну адресу нового передплатника. А то ще й буває таке, що присладе товариш ново-придбану передплату, просить негайно вислати газету, а забув подати їм адресу придбаного ним передплатника.

Переглядаючи останніми днями звіти з листопадової кампанії в двох місцевостях, бачимо, що з однієї місцевості прислали п'ять доларів більше, чим вказує звіт, а з другої одинадцять доларів більше. Це якраз передплата. Правдоподібно секретар, чи той, що формував цей звіт, пропустив імена й адреси двох чи трьох передплатників. Справа вясниться аж тоді, коли адміністрація запитає ту місцевість, а покищо це нові передплатники не отримують газети. Але й тим зражається не треба, бо адміністрація рахує передплату не від дня, коли взято у передплатника гроші, але від дня, коли йому починає вислати газету.

Тож ми ще раз подаємо до відома нашим читачам і тим, що працювали в листопаді для нашої преси, що деяка затримка була через великий навал кореспонденції в зв'язі з листопадовою кампанією, але головна затримка була та, що наше видавництво переходило до нового приміщення. Тепер вже все впорядковане й газета вислається регулярно. Коли-ж є ще такі нові передплатники, що не отримують "Укр. Роб. Вістей", то ми просимо тих, що запитують, прислати нам повні імена й адреси тих людей, бо дуже можливо, що попередно була подана мильна адреса.

АДМІНІСТРАЦІЯ ОТРИМАЛА 22,732 ЛИСТИ ЗА 1926-Й РІК.

Щоб наші читачі мали хоч поверховну уяву про те, як наша преса зв'язана з українськими працюючими масами Канади й інших країн, ми наводимо тут маленьку статистику: В 1926 РОЦІ ЧЕРЕЗ РУКИ АДМІНІСТРАТОРА РОБІТНИЧО-ФАРМЕРСЬКОГО ВИДАВНИЧОГО ТОВАРИСТВА ПЕРЕЙШЛО 22,732 (ДВАЦЯТЬ ДВІ Тисячі СІМСОТ ТРИЦЯТЬ ДВА) ЛИСТИ.

До цієї статистики не включається місто Вінніпег, де самі "Укр. Роб. Вістей" мають поперх 1,300 передплатників і сотки справ вінніпегських передплатників та взагалі ріжних справ у зв'язі з нашими газетами залагоджується особисто в офісі видавництва. До повнішої цифри не включаються також ті листи, що приходять у великій кількості впродовж імя редакторів наших газет і журналу. 22,732 листи — це ті листи, що перейшли в 1926 році через руки самого адміністратора, які він мусів переглянути й залагодити, чи поручити дещо з них залагодити своєму помічникові.

Вони же було-б пів біли, коли-б всі листи писані ясно, вразно й про справи, що дотичать лише газети. А то часто в одному листі пишеться про кілька, або кільканайть справ нараз. Робітник чи фармер не дуже то має часу писати часто листи й про кожну справу з'окрема. Він, коли вже збереться й засяде до писання, то сплине все зараз; попри ріжні чисто формальні справи він заразом вилає свої жалі про недостатчі свого життя, скарги, радості й задоволення, якщо такі бувають, а при кінці просить, щоб купити йому й вислати струни до мандоліни, бо у своїй місцевості він не може їх дістати. І, повторяємо, що часами напише все це так, що треба добре над тим листом подумати, щоб розібрати чого хоче автор листа.

Та ні наша адміністрація, ні редактори тим не зражаються. Ми знаємо життя робітника й фармера, знаємо його болі й радості. Погано незграбно написаний на клаптиках паперу лист дорощий нам за лист "з містечкними" викрутасами й хвостиками "видатного" писакки. Наші газети й журналі в газетами тих українських мас, яких руки вкриті мозолями від фізичної праці, в яких мозолі не лише на руках, але й на мізках. Для них наші газети служать й працючі звертаються до своїх газет з просьбами, за порадами, перед ними вони виливають своє горе й радості.

НЕ ХВАЛЬБА, АЛЕ ПРАВДА.

Вище наведена масова переписка читачів з нашим видавництвом найкраще про це свідчить. Так само про це свідчать останні листопадова кампанія, яка була найуспішнішою за весь час існування нашої преси. Не тільки наша преса, але ми не знаємо чи є де така газета взагалі, для якої один робітник, що живе в маленькій місцевості, де нема ніякої робітничої організації, зібрав-би 125 доларів передплати й пресового фонду в од-

ному місяці. А для нашої робітничо-фармерської преси в місяці листопаді були такі випадки.

Це каже нам, що наша преса не є пресою для робітників і фармерів, АЛЕ Є ПРЕСОЮ САМИХ РОБІТНИКІВ І ФАРМЕРІВ. Ми знаємо, що у нас є ще багато недочот у редагованню нашої преси і у її адміністративному апараті. А це тому, що ми хочемо при найменших видатках, при як можна обмеженому числі працівників виконати якнайбільшу роботу, ми хочемо при мінімальній затраті коштів досягти максимального розвитку нашої преси. Бо ми розуміємо, що кожний робітничо-фармерський цент, пожертвуваний, як пресовий фонд, чи зложений як передплата на нашу пресу — це цент зароблений потом і мозолями. Тому редактори чи адміністратор нашого видавництва — є одночасно й промовцем і організатором, директором і працівником в кожній нашій організації, в її зарядках, а навіть на сцені ролі грає.

Це не хвальба, але факт. І робити це треба, бо в тій роботі влягаються всі інші організації, всі ріжкоманітні галузі їх діяльності. Бо це є робота на користь українських працюючих мас Канади й працюючих цілого світа взагалі. Тому навіть наші недочоти мусять вибачити нам читачі нашої преси. Ми самі з ними боремося й коли порівнати наші здобутки за останніх кілька літ, то треба признати, що такі боремося успішно.

Змінивши-же, товариші робітники й фармери, свої сили до-ккола своєї преси й своїх організації, а переборемо й ті недочоті, які ще маємо тепер.

ВИСТУП ЛІДЕРІВ ОПОЗИЦІЇ НА ПЛЕНУМІ ВИКОНКОМУ КОМІНТЕРНУ.

Погано мається справа навіть з найкращими лідерами та теоретиками марксизму й лєнінізму, якщо вони, схилили з правого боку шпальку й замість признати свою помилку, стараються чимсь її виправдати. Виправдовують, як приходитьсь це більше запудрувати справу й ставити себе в безвихідне положення.

Лідери опозиції у Всеоюзній Комуністичній Партії (більшовиків) зрікались опозиції й виправдувались вже раз на 15-й партійній конференції. Ціле їх становище 15-та конференція задурила односторонню. Однак трох найвідоміших лідерів опозиції, а саме т.т. Зіновєв, Каменєв і Троцький виступили ще із своїми "поясненнями" на поширеному пленумі Комінтерну. Их виступ викликав нову хвилю протесту партійних мас Радянського Союзу, як також односторонній з'їзд засуджений самим пленумом.

Центральний орган Всеоюзної Компартії, "Правда", про виступи лідерів опозиції на пленумі Комінтерну пише, що ці виступи є нічим іншим, як спробою вислати на міжнародно арену те, що відірванню ліній опозиції від ліній Всеоюзної Компартії. Це є спроба створити міжнародно платформу для всіх опозиційних та напівворожих Всеоюзній Компартії елементів, це є ніщо інше, як "опозиціонери всіх країн єдналися".

Так ставити питання московська "Правда" про ці виступи на поширеному пленумі Виконкому Комінтерну т.т. Зіновєв, Каменєв і Троцького. "Правда" каже, що діла лідерів опозиції відірваються від слів і обійняток захвату боротьбу опозиції ліній Ц.К. партії, що її односторонню одобрива партійна маса. Оправдуватис-ся їм того, що сам признає помилку, нік не випадає. Оправдуватис-ся для того, щоб далі такі пропагувати свою лінію не дуже похвальним для комуніста, а для видатного лідера тимбільше.

ПІД УВАГУ ВСІМ УКР. ЧЛЕНАМ КОМПАРТІЇ КАНАДИ.

До цього часу ми містали доклади на пленумі Виконкому Комінтерну т.т. Бухарина та Мануїльського про міжнародний стан та про революцію в Китаю. В слідуючому числі починаємо містити доклад т. Сталіна про "Внутріпартійне становище Всеоюзної Комуністичної Партії". Доклад надто цікавий, бо у нєму-змальовано боротьбу в нутрі партії ще від часу розколу російської соціал-демократії на більшовиків і меншовиків. Це якраз повинні старанно вивчити всі українські члени Комуністичної Партії Канади.

Останній пленум Виконкому Комінтерну був надто цікавий і важливий зі всіх боків. З тим, що на нєму обговорювалося й як вирішувалося, повинні бути познайомлені партійні члени. А це можна найкраще зробити в той спосіб: признати одиниці два вечери на тиждень для спільного читання докладів провідників Комінтерну на пленумі й читаючи ці доклади, широко їх розяснювати партійним слухачам. Читати й пояснювати доклади треба в такому порядку, в якому вони викладались і в якому вони містились та будуть міститися в "Укр. Роб. Вістях".

ЩЕ ПРО ДОПОМОГУ "ВОРКЕРОВІ".

"Воркер" — одинокий дійсно робітничий часопис в англійській мові в Канаді повідомляє в ч. 220, з дня 8 січня ц. р., що успіхи грудневої кампанії в його користь виявились недостаточними, щоб забезпечити існування цього робітничого часопису.

В виду того Преском Ц.В.К. Компартії Канади звертається з поновним закликом до всього класово свідомого робітництва в Канаді, в якому каже: "Товариші з Компартії знають добре про те, що не є це на шим звичаєм підносити непо-трібний або неслухняний аларм і кричати для самого тільки ефекту, що існування "Воркера" загрожене. Але як що "Воркер" має втриматись, то безпечено мусимо ми здійснити визначену мету грудневої кампанії. Не закриваючи його дійсного стану, "Воркер" надіється, що це буде найліпшою за-поручкою того, що товариші зреагують на його зазив.

"Найкраще було-б так, коли би наклепи наших ворогів капіталістів, соціал-демократів і реформістів були дійсною правдою і ми могли-б жити з тих засобів, що будим-то по-

сидіти їх нам Москва". "Тоді не було-б потреби для "Воркера" закидати вас о поміч, бо-ж ми могли-б вдержуватис "російським золотом". Але це "російське золото", ці лепти російських робітників йдуть на допомогу британським майнерам. "Як секція Комінтерну, наша Компартія Канади, а тимсамим очевидно й "Воркер", мусили доєи й муситимуть в майбутньому вдержуватис самі. Ми залежні від "золота" канадської робітничої класи, яка вірить, що вона вєпіє сама збудувати боеву робітничу пресу, якою саме й є "Воркер". "Можливо, що деякі партійні групи не вєпіли ще з'організувати свійого "апарату" для цієї кампанії. Хай-же цей апарат буде пушений в рух в наміреному напрямі. "Дуже можливо ще й те, що деякі групи мають вже призбирані фонди в руках, але не вєпіли ще їх-вислати до признаного місяця. Так нехай нігде цих фондів не здержується. Кожний долар під рукою треба негайно надіслати, щоб ми могли знати, як ми стоїмо. "Фінські, українські, єврей-

ПОЛИЧНИК КРОВАВОМУ ПОЛЬСЬКОМУ УРЯДОВІ.

Нечуваний скандал в польському соймі. — Міністром кинули в пилку окровавлені сорочки їхніх жертв. — Демонстрація в соймі посла Скрипи з окровавленою сорочкою.

На засіданню польського сойму 10. грудня сталася нечуванна сцена. Білоруська громада послів внесла спішну інтерпеляцію до уряду. Громада вимагала признати сідство з приводу нападу поліції на повітову конференцію білоруської громади в селі Стара Береза (білоруського повіту). Під час нападу поліція поранила 50 учасників з'їзду, серед них послів сойму Волошина і Мєтлу. Під заявою білоруської громади підписались також незалежна селянська партія, білоруський клуб, український клуб, комуністична фракція і колишній польський міністер Тугут. Заява констатує, що напад поліції на конференцію білоруської громади, що легально обміркувала свої справи в присутності команданта поліції і заступника старости, був підготовлений заздалегідь.

"Нечуванна поліційна провокація мирного білоруського населення Західної Білоруси є вступом до нового, заздалегідь підготованого погрому білоруських селян і робітників, щоб затопити кров'ю визвольний рух", каже інтерпеляція. З обругуванням вимоги признати сідство виступив посол незалежної селянської партії Балін, заявивши, що напад на конференцію і биття учасників її, серед них двох послів сойму, організувала таєм-

на поліція, що прибула до деякого села автомобілями. Це Пилсудський позадригав лаврам Муссоліні і хоче бато-гом, прикладом і оливою заткнути рота. Звірський злочин вчинений над послами Волоши-ним і Мєтлою дає право закликати організованих білоруських селян до самооборони. Уряд хоче затопити кров'ю всякий визвольний рух.

При цих словах Балін дістав з портфєлю скривавлені сорочки поранилих, привезені із Старої Берези і низку фотографій, показав все це соймові і кинув сорочки в напрямку до Барте-ля з словами: "Ви, панове, не змиєте цієї крові".

Промова Баліна викликала схвилювання всієї сали. Голова двічі закликав його до поряд-ку і, нарешті, позбавив його слова.

З лав комуністичної фракції, національних меншостей і незалежної селянської партії по-синались вигуки:

"Ви провокуєте повстання в Білорусі", "Кривавий Барель", "Уряд катів!"

При повній замішаності всього сойму комуністичний посол Скрипа перейшов через всю залу, тримаючи високо над головою окривавлену сорочку і поклав її на стіл першому міністру Бартелю зі словами: "Такі ваші травневі пра-порі".

ВСІМ, ВСІМ БРЕХУНАМ.

(Від нашого робкора на Україні.)

Ба й добре отой Куркуленко креше брехунів, честь і хвала йому.

Як-би взялись всі робітники разом та такої "каші" дали отим паразитам, що брешуть та зробили у себе Жовтєву революцію! Пише буржуїська преса: Більшовики почали повставати? Певно повстають, вєсь час повстають проти буржуїв, що хотять морити голодом англійських страйкерів. Повстають не тільки комуністи, а всі робітники С.Р.С.Р. Повстають що-дня, збільшують проценти відрахування на до-помогу страйкуючим братам. І за кордоном наші більшовики повстають. В Коенгадзі на конгрєсі фабричного интернаціоналу наша делегація ставила питання на програму про допомогу англійським страйкерам, та про єдиний робітничий фронт проти буржуїзії. В Берліні на конференції англо-радянського комітету ставили питання про негайну допомогу страйкерам та про єдність профспілок. На конгрєсі кра-дів теж ставили питання про допомогу страйкерам. В своїй декларації на цьому конгрєсі пиятували зарадки робочого лоу Томасів, МєкДоналдів і інших.

Вєсь час більшовики повстають, а за ними робітники та селяне. Це нікому з буржуїв не могло-б і приснитися, що селяне у нас дають жертву англійським страйкерам. Це вам, капіталісти, лишній раз, доказ, що спілка робітників та селян, закріплена Леніном, міцна і робітничтву С.Р.С.Р. не шле привітальних телеграм в той час, як мільони родин жие в голоді, а конгрєс трейд-юній і П. Интернаціоналу шлють привітання.

Чому-ж пані не вступили на конгрєс англійських трейд-юній тов. Томського? Бо-ж, щоб правди робітникам не сказав, чи щоб спокою панів на конгрєс не потурбував, розкриваючи їх мерзотну роботу? У них сильна армія жандармів, поліцаїв та шпигів ріжних. Вони знають, що правда мур пови-ває. Тож рахуйте, паразити, мільони комуністів та 3 мільони комсомолу, 8 мільонів організованого пролетаріяту в Проф-интерні, що пройшли гарну школу революції. Селянство від старого до малого сьогодні буде вас бити аж дрантя летітиме, якщо ви вострєміте носа у наші, радянські справи.

З робкорівським привітом, Лукашенко, Кірсунь, на Київщині.

ЄВРЕЙСЬКИЙ ПОГРОМ В КИШИНЕВІ.

Архєпископ благословив погромщиків на кроваве діло.

Дня 10. грудня в Кишинєві румунські студенти-фашисти організували єврейський погром. Другого дня, в 7-й годині ранку до Кишинєва потягом з Яс прибуло кілька сот студентів-фашистів, озброєних жа-ментами та кам'янами. Після мо-

лебня, що його відправив у соборі архєпископ Гурій, фашисти з антисемітськими пі-снями рушили на голову вулицю міста, Олександрівську, почали бити єврей, розбивати єврейські квартири.

Поліція та військо їм зовсім не ставали на перешкоді. Навпаки, коли група єврей-торговців мясом намагалася чинити опір, то з наказу команданта військ кіннота оточила мя-сні крамниці та розпочала стріляти до них.

Після розправи в Кишинєві, погромщики спеціальним по-сигом вирушили в напрямі Унгєч (колишня прикордонна стачія між Росією та Румунією.) На стачії Казарж, де по-стиг стояв дві години, фашисти кинулися в містечко і там та-кож почали знущатис з міс-цевого єврейського населен-

ня, не зустрівши ніякої пере-шкоди з боку поліції. В Кишинєві всі лікарні за-повнені пораниеними під час погрому.

"СНЕП ШАТС".

ПО СМЕРТІ НЕМА КАЯТТА.

Всі радіють, любуються, насолоджуються з великим за-хопленням музикою.

— Ми такі ніколи не були і вже не будемо.

— А я свою Зоську таки пі-шло до школи музики, хай та-ки навчитись.

— Але-ж то й гарно грають.

— Дуже гарно.

Це так про нашу славну ман-долоїнову орєстру з Вінніпєгу.

— А кажуць, що то більшо-вики!

— Та які там більшовики, що ви не чуєте, що вони таки по нашому співають. То бреху-ни таке кажуць...

— Або наших більшовиків нема?

— Та хай буде собі хто хоче, але я люблю, бо гарно грають і співають.

— До цього часу ніхто інший з таким не виказався, а лише більшовики, отже треба їм признати, Вони заслугоють на признання.

— Моя Елєсі вже мене геть згрязала: "Ходіть до Робітничо-го Дому і ходіть. Я хочу там належати. Там добрі люди, до-бре говорять, гарно обходять-ся з дьольми, гарно грають представлення, концерти, спі-вають, деклямують".

— А моя Катєрина таки сама пішла й вписалася. "Мій" вже хоче вписатися до Робітничо-го Запомогого Товариства, а мені каже, аби я вписалася до жіночої організації.

— Я також впишусь.

— І я також. Що там у нас? Нема нічого, тільки самі тачі та бійка кожної суботи.

По скінченню концерту де-які вийшли, а багато осталося, щоб ще хоч раз поглянути на молоденьких артисток, як бу-дуть виходити.

Всі вдоволені, всі радіють, всі похваляють орєстру та організації, що виховала таку славну орєстру.

Біля одного крісла гурток жінок обступили вже старшу вокал жінку.

— А ви чого такі заплакані?

— Та то вони так... з радо-сти!...

— Не зрадити, а з смутку.

— Що сталося?

— Вони такі гарні, молодень-кі, веселі, живі, як весняний квіт, а я свою втопила...

— А хто-ж вам цєму винен?

— Вона також музикантка та співачка. Ми її вчили, ти-ши-силна армія жандармів, поліцаїв та шпигів ріжних. Вони знають, що правда мур пови-ває. Тож рахуйте, паразити, мільони комуністів та 3 мільони комсомолу, 8 мільонів організованого пролетаріяту в Проф-интерні, що пройшли гарну школу революції. Селянство від старого до малого сьогодні буде вас бити аж дрантя летітиме, якщо ви вострєміте носа у наші, радянські справи.

З робкорівським привітом, Лукашенко, Кірсунь, на Київщині.

— Вона могла собі сміло ходи-ти до двайцяти років. Тоді во-на була-б мудріша і вибрала-б собі-кого сама хотіла. А так — що вона знала? Не вона виби-рала собі чоловіка, а ви її ви-брали...

— Вона могла собі сміло ходи-ти до двайцяти років. Тоді во-на була-б мудріша і вибрала-б собі-кого сама хотіла. А так — що вона знала? Не вона виби-рала собі чоловіка, а ви її ви-брали...

— Вона могла собі сміло ходи-ти до двайцяти років. Тоді во-на була-б мудріша і вибрала-б собі-кого сама хотіла. А так — що вона знала? Не вона виби-рала собі чоловіка, а ви її ви-брали...

— Вона могла собі сміло ходи-ти до двайцяти років. Тоді во-на була-б мудріша і вибрала-б собі-кого сама хотіла. А так — що вона знала? Не вона виби-рала собі чоловіка, а ви її ви-брали...

— Вона могла собі сміло ходи-ти до двайцяти років. Тоді во-на була-б мудріша і вибрала-б собі-кого сама хотіла. А так — що вона знала? Не вона виби-рала собі чоловіка, а ви її ви-брали...

— Вона могла собі сміло ходи-ти до двайцяти років. Тоді во-на була-б мудріша і вибрала-б собі-кого сама хотіла. А так — що вона знала? Не вона виби-рала собі чоловіка, а ви її ви-брали...

— Вона могла собі сміло ходи-ти до двайцяти років. Тоді во-на була-б мудріша і вибрала-б собі-кого сама хотіла. А так — що вона знала? Не вона виби-рала собі чоловіка, а ви її ви-брали...

— Вона могла собі сміло ходи-ти до двайцяти років. Тоді во-на була-б мудріша і вибрала-б собі-кого сама хотіла. А так — що вона знала? Не вона виби-рала собі чоловіка, а ви її ви-брали...

— Вона могла собі сміло ходи-ти до двайцяти років. Тоді во-на була-б мудріша і вибрала-б собі-кого сама хотіла. А так — що вона знала? Не вона виби-рала собі чоловіка, а ви її ви-брали...

— Вона могла собі сміло ходи-ти до двайцяти років. Тоді во-на була-б мудріша і вибрала-б собі-кого сама хотіла. А так — що вона знала? Не вона виби-рала собі чоловіка, а ви її ви-брали...

— Вона могла собі сміло ходи-ти до двайцяти років. Тоді во-на була-б мудріша і вибрала-б собі-кого сама хотіла. А так — що вона знала? Не вона виби-рала собі чоловіка, а ви її ви-брали...

— Вона могла собі сміло ходи-ти до двайцяти років. Тоді во-на була-б мудріша і вибрала-б собі-кого сама хотіла. А так — що вона знала? Не вона виби-рала собі чоловіка, а ви її ви-брали...

— Вона могла собі сміло ходи-ти до двайцяти років. Тоді во-на була-б мудріша і вибрала-б собі-кого сама хотіла. А так — що вона знала? Не вона виби-рала собі чоловіка, а ви її ви-брали...

— Вона могла собі сміло ходи-ти до двайцяти років. Тоді во-на була-б мудріша і вибрала-б собі-кого сама хотіла. А так — що вона знала? Не вона виби-рала собі чоловіка, а ви її ви-брали...

— Вона могла собі сміло ходи-ти до двайцяти років. Тоді во-на була-б мудріша і вибрала-б собі-кого сама хотіла. А так — що вона знала? Не вона виби-рала собі чоловіка, а ви її ви-брали...

— Вона могла собі сміло ходи-ти до двайцяти років. Тоді во-на була-б мудріша і вибрала-б собі-кого сама хотіла. А так — що вона знала? Не вона виби-рала собі чоловіка, а ви її ви-брали...

— Вона могла собі сміло ходи-ти до двайцяти років. Тоді во-на була-б мудріша і вибрала-б собі-кого сама хотіла. А так — що вона знала? Не вона виби-рала собі чоловіка, а ви її ви-брали...

— Вона могла собі сміло ходи-ти до двайцяти років. Тоді во-на була-б мудріша і вибрала-б собі-кого сама хотіла. А так — що вона знала? Не вона виби-рала собі чоловіка, а ви її ви-брали...

— Вона могла собі сміло ходи-ти до двайцяти років. Тоді во-на була-б мудріша і вибрала-б собі-кого